

Úřad pro ochranu osobních údajů

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7, Tel.: 234 665 111, Fax: 234 665 444; e-mail: posta@uouu.cz

STANOVISKO č. 1/2004

leden 2004, revize srpen 2009

Evidence při vstupech do budov

Úvod

K problematice zjišťování osobních údajů jednotlivců při vstupu do budov lze konstatovat, že pokud přitom dochází k systematickému shromažďování osobních údajů ve smyslu § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“), je provozovatel budovy v postavení správce osobních údajů (resp. zpracovatele, pokud tuto činnost vykonává na základě smlouvy pro jiný subjekt, který např. v budově sídlí).

Odůvodnění

Podle názoru Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) je v případech, kdy objekt není určen běžným návštěvám veřejnosti, právem vlastníka, provozovatele - správce objektu, s ohledem na odpovědnost za majetek, provoz a případně i zajištění bezpečnosti v objektu, požadovat, aby návštěvník sdělil jméno navštívené osoby (kanceláře), poskytl údaje v rozsahu jméno a příjmení, a v případě, že se jedná o služební jednání, předložil současně služební průkaz, jehož číslo včetně názvu vysílající instituce lze v této souvislosti zaznamenat. Pokud probíhá jednání z podnětu občana, je tímto dokladem především občanský průkaz nebo cestovní doklad, případně i jiný, účelu návštěvy odpovídající doklad, jehož číslo a druh lze opět v této souvislosti zaznamenat.

Pokud jsou však po návštěvnících současně požadovány další osobní údaje, např. adresa bydliště atd., může již docházet k porušení povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. d) zákona o ochraně osobních údajů, tj. povinnosti shromažďovat osobní údaje odpovídající pouze stanovenému účelu a v rozsahu nezbytném pro naplnění stanoveného účelu. Tímto účelem je následná identifikace návštěvníka v případě mimořádné události související s jeho pobytem v objektu (např. majetková škoda nebo bezpečnostní incident). Šetření takové události by zpravidla prováděla Policie ČR, již výše zmíněný rozsah údajů pro identifikaci a vyhledání fyzické osoby postačuje. Podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů je nepřípustné, aby údaje shromážděné k tomuto účelu byly dále zpracovávány k účelu jinému, pokud k tomu subjekt údajů nedá souhlas, anebo pokud se nejedná o situace podléhající výjimkám podle § 3 odst. 6 zákona o ochraně osobních údajů. Podle § 5 odst. 1 písm. e) tohoto zákona lze osobní údaje uchovávat pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování. V uvedeném případě jde o dobu několika týdnů, maximálně měsíců, po jejímž uplynutí je zřejmé, že výše zmíněný účel zpracování pominul.

Současně je třeba konstatovat, že každý provozovatel budovy by měl podle svých konkrétních podmínek zvážit nezbytnost zjišťování osobních údajů návštěvníků objektu a možnost variantního řešení (např. zřízení místnosti pro návštěvy u vstupu do objektu, doprovázení návštěvníka navštíveným zaměstnancem apod.).

Závěr

Pokud je provozovatel budovy správcem nebo zpracovatelem osobních údajů návštěvníků budovy, musí plnit povinnosti stanovené zákonem o ochraně osobních údajů. Bez souhlasu návštěvníka tak může jeho osobní údaje zpracovávat pouze, jsou-li naplněny podmínky pro výjimku podle § 5 odst. 2 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů, tedy jestliže provádí zpracování stanovené zvláštním zákonem nebo nutné pro plnění povinností stanovených takovým zákonem (např. § 36 zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách, ve znění pozdějších předpisů, nebo zákon č.412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů). Další výjimkou, kterou lze uplatnit, je § 5 odst. 2 písm. e) zákona o ochraně osobních údajů, dle kterého není vyžadován souhlas subjektu údajů, jestliže je zpracování nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, zpracovatele, příjemce nebo jiné dotčené osoby. V případě, kdy nejsou naplněny podmínky pro výjimku podle § 18 písm. b) zákona o ochraně osobních údajů, je třeba splnit oznamovací povinnost podle § 16 citovaného zákona. Pokud není zpracování osobních údajů návštěvníků přímo stanoveno zákonem, závisí posouzení skutečnosti, zda je možné aplikovat výše zmíněné výjimky, na konkrétních podmínkách, a je tedy nutné posuzovat je případ od případu.